

ส่วนที่ 4

การติดตามและประเมินผล

	2. ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 3. วิสาหกิจชุมชนได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
3. ยกระดับ การบริหารจัดการงานด้านสังคม การศึกษาให้มีคุณภาพ มีมาตรฐาน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและส่งเสริมโอกาสทางสังคมบนฐานแห่งความพอเพียง	1. การบริหารจัดการงานด้านสังคมมีคุณภาพและมาตรฐาน 2. การดำเนินงานต่อกลุ่มเป้าหมายได้รับการพัฒนาศักยภาพ 3. คุณภาพชีวิต สุขภาพกายและใจที่ดี ครอบครัวอบอุ่น และชุมชนเข้มแข็ง 4. คุณภาพการศึกษาของนักเรียน นักศึกษาในจังหวัดปราจีนบุรีได้มาตรฐาน 5. ประชาชนในจังหวัดได้รับโอกาสทางการศึกษาจนจบหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพเท่าเทียมและเป็นธรรม 6. มีการส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ 7. ประชา
4. พัฒนาด้านท่องเที่ยว	1. คุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้า บริการ ผลิตภัณฑ์ชุมชน ได้มาตรฐานมีศักยภาพดึงดูดเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้เข้าจังหวัดอย่างต่อเนื่อง
5. พัฒนาเมื่อน่าอยู่ สิ่งแวดล้อมและโลจิสติกส์	1. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 2. จังหวัดปราจีนบุรี มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ 3. จังหวัดปราจีนบุรี มีระบบโลจิสติกส์ที่ได้มาตรฐาน
6. พัฒนาด้านการแพทย์แผนไทยและสมุนไพร	1. มีแหล่งปลูกพืชสมุนไพรตามมาตรฐานGAP/เกษตรอินทรีย์ 2. กระบวนการผลิตและแปรรูปสมุนไพรใช้เป็นอาหาร ยา อาหารเสริม อาหารสัตว์OTOP 3. มีใช้สมุนไพรในระบบบริการสุขภาพ 4. มีการวิจัยและพัฒนาบุคลากรด้านการแพทย์แผนไทย 5. ผลิตภัณฑ์สมุนไพรมีศักยภาพในการแข่งขันจากการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

หน้า 5

การติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การจัดทำ
แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ.2559) เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการ
ติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและ
ประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย มีรายละเอียด
ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น

ประกอบด้วย

1 ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 20 คะแนน

2 การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ 15 คะแนน

3 ยุทธศาสตร์ 65 คะแนน ประกอบด้วย

ก) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 10 คะแนน

ข) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด 10 คะแนน

ค) ยุทธศาสตร์จังหวัด 10 คะแนน

ง) วิสัยทัศน์ 5 คะแนน

จ) กลยุทธ์ 5 คะแนน

ฉ) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ 5 คะแนน

ช) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ 5 คะแนน

ฌ) แผนงาน 5 คะแนน

ฉ) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม 5 คะแนน

๓) ผลผลิต/โครงการ 5 คะแนน

รวมรวม 100 คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการ

พัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 (80 คะแนน)

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น

ประกอบด้วย

การสรุปสถานการณ์การพัฒนา 10 คะแนน

การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติในเชิงปริมาณ 10 คะแนน

ยุทธศาสตร์และแผนงาน 10 คะแนน

โครงการพัฒนา 60 คะแนน ประกอบด้วย

(1) ความชัดเจนของชื่อโครงการ 5 คะแนน

(2) กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ 5 คะแนน

(3) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง 5 คะแนน

(4) โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี 5 คะแนน

(5) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 12 5

คะแนน

(6) โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand 4.0 5 คะแนน

(7) โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด 5 คะแนน

(8) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่งยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา 5

คะแนน

(9) งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) 5 คะแนน

(10) มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ 5 คะแนน

(11) มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ 5 คะแนน

(12) ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ 5 คะแนน คะแนนรวม 100 คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิด

ความสอดคล้องและขับเคลื่อนการ พัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ 80 (80 คะแนน)

3. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา

1. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 20

2. การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ 15

3. ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 65

3.1 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (10)

3.2 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (10)

3.3 ยุทธศาสตร์จังหวัด (10)

3.4 วิสัยทัศน์ (5)

3.5 กลยุทธ์ (5)

3.6 เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ (5)

3.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (5)

3.8 แผนงาน (5)

3.9 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (5)

2. การติดตามและประเมินผลโครงการ

องค์การบริหารส่วนตำบลดงขี้เหล็กใช้การติดตามและประเมินผลโครงการ โดยใช้ตัวแบบวัดผลในเชิงปริมาณและคุณภาพ ตามที่จะกล่าวต่อไปในหัวข้อที่ 3.1 และมีหลักการประเมินผลโครงการที่สำคัญ คือ การติดตามและประเมินผลโครงการว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการหรือไม่อย่างไร

3. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

3.1 การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

โดยใช้แบบสำหรับติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

(1) แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance Indicators)

(2) แบบบัตรคะแนน (Scorecard Model) หรือ Scorecard Model ของ Kaplan & Norton

(3) แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result Framework Model (RF))

(4) แบบเชิงเหตุผล (Logical Model)

(5) แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Performance Measurement System (PPMS))

(6) แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้น หรือ Problem-Solving Method

(7) แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Method)

(8) แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)

9) แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)

10) แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment Model)

11) แบบอื่นๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบข้อ (1) - (10) หรือ

ขึ้นแบบผสมก็ได้เชิงปริมาณ (Quantity) เชิงคุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริงๆคืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไป
ตามที่กำหนดไว้หรือไม่ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไรวัดผลนั้นได้หรือไม่ หรือวัดได้เท่าไร (Key
performance Indicator : KPIs) ผลกระทบ (Impact)

ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

1 ผลกระทบนำไปสู่อนาคต (เช่น จะทำ สนับสนุน ส่งเสริม ป้องกัน อย่างไร เป็นต้น)

บทสรุปทางวิชาการการจัดการ ชี้ว่า องค์กรต่างๆไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือองค์กร

ภาคเอกชนจะพัฒนา เติบโตและอยู่รอดได้ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม

ภายนอก 4 ประการ (PEST) ตลอดเวลา ซึ่งประกอบไปด้วย

1) สิ่งแวดล้อมด้านการเมือง (Political Environment)

2) สิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment)

3) สิ่งแวดล้อมด้านสังคม (Social Environment) และ

4) สิ่งแวดล้อมด้านวิทยาการใหม่ๆ (Technology)

องค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นองค์กรภาครัฐองค์กรหนึ่ง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการปรับตัว
เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมต่างๆ 4 ประการดังที่กล่าวมาแล้ว เพื่อให้องค์กรพัฒนา เติบโตและอยู่รอดต่อไปได้
ยุทธศาสตร์ในการปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องวิเคราะห์ตามสิ่งแวดล้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปทั้ง 4 ประการ ดังนี้

1) การปรับตัวให้เข้ากับการเมือง (Political Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

หากกล่าวถึงการปกครองของไทยในปัจจุบัน อาจแบ่งระดับการเมืองออกได้เป็น 2 ระดับ ได้แก่ การเมืองระดับชาติ
การเมืองระดับท้องถิ่น การเมืองระดับชาติ ได้แก่ การเมืองระดับรัฐบาลสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ในส่วน
การเมืองระดับท้องถิ่นนั้นยังสามารถแบ่งแยกย่อยออกได้
หลายประเภท เช่น การเมืองของ อบจ. เทศบาล หรือ อบต. หรือแม้กระทั่งการเมืองในระดับหมู่บ้านที่
ต้องมีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านโดยราษฎรในหมู่บ้านนั้นๆ เป็นต้น

ในสภาพข้อเท็จจริงปัจจุบันและผลงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องต่างชี้ว่าการเมืองในระดับชาติยังมีอิทธิพลต่อการเมืองใน
ระดับท้องถิ่นอยู่หลายประการ เช่น การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นต้องอาศัยภาพลักษณ์ของพรรคการเมืองระดับชาติเพื่อช่วยใน
หาเสียง การให้เงินอุดหนุนเฉพาะกิจจากส่วนกลางมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเลือกให้เฉพาะท้องถิ่นที่เป็นพรรค
เดียวกันกับราชการส่วนกลาง เป็นต้น

ในอนาคต อำนาจหน้าที่และบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นและข้าราชการท้องถิ่นจะเป็นอย่างไรนั้น ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับ
สิ่งแวดล้อมทางการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลจากการเมืองระดับชาติซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นนโยบายของรัฐที่มีต่อ
ท้องถิ่น ซึ่งมักสลับสับเปลี่ยนกันเป็น 2 กรณี กล่าวคือ การรวมอำนาจการปกครอง (Centralization) หรือ การกระจายอำนาจ
การปกครอง (Decentralization) ดังนั้น ผู้ที่จะปฏิบัติงานใน อบต. จึงจำเป็นที่จะต้องทราบความเคลื่อนไหวของนโยบายรัฐอยู่
ตลอดเวลา เพื่อบริหารจัดการอบต. ให้เข้ากับสถานการณ์ดังกล่าวที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ในส่วนของการจัดการเมืองระดับท้องถิ่นด้วยตนเองนั้น ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งโดย
หลักการแล้วการตัดสินใจกำหนดนโยบายควรเป็นหน้าที่ของฝ่ายการเมืองท้องถิ่น ทุกฝ่ายควรต้องรู้ความเคลื่อนไหวและการ
เปลี่ยนแปลงของการเมืองท้องถิ่นในทุกระดับทั้งระดับ อบจ. เทศบาล อบต. และระดับหมู่บ้าน เพราะการเมืองท้องถิ่นเหล่านี้มี
เชื่อมโยงสัมพันธ์กันและจะต้องมีผลกระทบต่อกันไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ข้าราชการท้องถิ่นควรพยายามปรับข้อเท็จจริง
ท้องถิ่นให้เข้ากับระเบียบกฎหมายของรัฐ ซึ่งในบางครั้งระเบียบกฎหมายอาจไม่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการ

ของคนในท้องถิ่นก็ต้องเป็นหน้าที่ของข้าราชการท้องถิ่น ที่จะประยุกต์ใช้กฎหมาย ให้สามารถใช้ได้จริงตามสภาพและบริบทแวดล้อมของท้องถิ่นนั้นๆ จึงจะได้ชื่อว่าเป็นนักบริหารการเปลี่ยนแปลง(Change Agent) อย่างแท้จริง

2) การปรับตัวเข้ากับเศรษฐกิจ (Economic Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

เมื่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไม่ดี ทำให้ประชาชนยากจนเพิ่มขึ้นเป็นสาเหตุของปัญหาอื่นๆ ที่กระทบต่ออปท.ตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด ปัญหาโสเภณีเด็ก ปัญหาประชาชนเรียกร้องในสิ่งที่สามารถแก้ไขเฉพาะหน้ามากกว่าสิ่งที่แก้ไขปัญหายได้อย่างยั่งยืน เช่น ต้องการผ้าห่มกันหนาวฟรี เสื้อกันหนาวฟรี และของฟรีอื่นๆ จาก อปท. เป็นต้น ซึ่งสวนทางกับระเบียบกฎหมายและการตรวจสอบอย่างเข้มข้นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ที่พยายามจำกัดขอบเขตการตัดสินใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องของการแจกของให้แก่ราษฎร

อีกปัญหาหนึ่งประชาชนอาจขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับ อปท. เพราะต้องเอาเวลาไปทำงานหาเงินเพื่อปากท้องของตนเองก่อน หรือบางครั้งอาจมีส่วนร่วมแค่การรับเงินแล้วไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง รวมตลอดถึงปัญหาความยากจนของประชาชนจะสร้างความเข้มแข็งให้กับนโยบายประชานิยมไปโดยปริยายซึ่งอาจส่งผลกระทบในทางลบในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการส่งเสริมลักษณะนิสัยการพึ่งพิงรัฐอยู่ตลอดเวลาของประชาชน เป็นต้น

ดังนั้น การสร้างกระบวนทัศน์ (Paradigm) ทางความคิดให้แก่ประชาชนตามหลัก “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ควรเป็นสิ่งสำคัญที่นักบริหารงาน อปท. ควรให้ความสนใจที่จะส่งเสริมและพัฒนาในประเด็นนี้

3) การปรับตัวเข้ากับสังคม (Social Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

ชุมชนแต่ละชุมชนมีสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การปฏิบัติงานในแต่ละพื้นที่ก็ต้องเผชิญกับสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เช่น บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนพุทธบางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนคริสต์หรืออิสลาม บางพื้นที่เป็นสังคมปฐมนิคม (ชุมชนชนบท) บางพื้นที่เป็นสังคมทฤษฎี (ชุมชนในเมือง) บางพื้นที่ประชาชนให้ความร่วมมือกับกิจกรรมของ อปท.เป็นอย่างดี บางพื้นที่ประชาชนขาดความร่วมมือ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมที่ประกอบด้วยชนเผ่าต่างๆ มากมาย เป็นต้น

สภาพของสังคมไทยมักเป็นสังคมอุปถัมภ์ ผู้บริหารท้องถิ่นอาจมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจกำหนดนโยบายไปตอบสนองต่อกลุ่มญาติพี่น้องของตน กลุ่มอื่นที่แพ้การเลือกตั้งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองก็หาทางโจมตีก่อให้เกิดความขัดแย้งที่รุนแรงขึ้นในสังคมท้องถิ่นมากกว่าในอดีต ดังนั้น บุคลากรใน อบต. จึงจำเป็นที่จะต้องเข้าใจผลกระทบที่มาจากสาเหตุการกระจายอำนาจท้องถิ่นที่ส่งผลโดยตรงต่อความสามัคคีในสังคมท้องถิ่นยุคปัจจุบัน ต้องมีความสามารถบริหารงานบนความขัดแย้งในสังคม เพราะคงไม่มีสังคมใดในประเทศไทยที่จะมีคนที่ชอบสิ่งๆ หนึ่งได้หมด การปฏิบัติงานทุกอย่างย่อมมีการเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ต่อต้านและไม่ต่อต้าน อยู่คู่กับสังคมประชาธิปไตยเสมอ สำคัญเพียงแต่ว่าจะสามารถระดับหรือแก้ไขความขัดแย้งรุนแรงนั้นได้อย่างไร

4) การปรับตัวเข้ากับวิทยาการใหม่ๆ (Technology) ที่เปลี่ยนแปลง

ในปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรโดยการฝึกอบรมอยู่เป็นประจำ เช่น การฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมต่างๆ การฝึกอบรมการจัดทำเว็บไซต์องค์กร เป็นต้น ประกอบกับกรมส่งเสริมฯ เว็บไซต์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของ อปท. ที่ปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ทุกวัน เช่น การเผยแพร่หนังสือสั่งการต่างๆ ผ่านช่องทางการสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น หากพนักงานท้องถิ่นให้ความสำคัญในการอ่านหนังสือสั่งการของกรมส่งเสริมฯ ทางอินเทอร์เน็ตอยู่เป็นประจำ ก็จะนำมาซึ่งการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและไม่ขัดระเบียบ กฎหมายหนังสือสั่งการที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา

4.2 ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา (รวมถึงองค์ประกอบสำคัญของข้อมูลเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะ เป็นต้น)

องค์การบริหารส่วนตำบลดงขี้เหล็ก มีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา โดยอิงการคาดการณ์การพัฒนาต่อไปอยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมภายนอกต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
แนวโน้มการควมรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อบต.

๑) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน 10 ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม กัมพูชา สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั้นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์ อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว) Asean จะรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558 ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมาก โดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

- 1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
- 2. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
- 3. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
- 4. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์กรบริหารส่วนตำบลลงชี้หลักได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน 5 ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรบริหารส่วนตำบลลงชี้หลัก ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม สาธารณสุขและการกีฬา

เพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตเด็ก คนพิการ คนชรา ผู้ด้อยโอกาสหรือประชาชนให้ได้รับการศึกษา การเรียนรู้ด้านวิชาการ บุคลากร วัสดุ การเรียนการสอน ส่งเสริมสุขภาพของประชาชนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ในด้านร่างกายและจิตใจ และสติปัญญาพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง เพื่อแก้ไขปัญหาสังคมเรื่องยาเสพติด โรคเอดส์ คอรัปชั่น ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้อบอุ่น มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งการทำนุบำรุงศาสนา รักษาศิลปะ โบราณสถาน จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงาม สืบสร้างสังคมที่สงบสุขและพึงปรารถนาาร่วมกัน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เพื่อรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึกและตระหนักในการรักษาสิ่งแวดล้อมโดยกระบวนการมีส่วนร่วม การปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงาม บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านอื่นที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เพื่อพัฒนาตำบลลงชี้หลักให้เป็นตำบลที่น่าอยู่ ก่อสร้าง ปรับปรุงถนน ไฟฟ้า ท่อระบายน้ำ ระบบประปา ฯลฯ ให้ได้มาตรฐาน รวดเร็วปลอดภัย พัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อการอุปโภคบริโภคเพื่อการเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

เพื่อส่งเสริมการพัฒนาด้านอาชีพ การเพิ่มรายได้ลดรายจ่ายของประชาชน สนับสนุนการนำความรู้มาใช้ในการเกษตรแบบผสมผสานแบบเกษตรทางเลือก หรือเกษตรอินทรีย์ สนับสนุนการให้ความรู้แก่เกษตรกรในการลดการใช้สารเคมีเพื่อลดต้นทุนและส่งเสริมหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน จัดหาวัสดุให้เหมาะสมเพียงพอตามความจำเป็น พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือระบบเครือข่ายข้อมูลที่ทันสมัย คุ่มค่าและประหยัดสนับสนุนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาล ส่งเสริมสนับสนุนการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้บริการ หรือให้ความช่วยเหลือด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดปราจีนบุรี